

отговоренъ. За това пакъ Ви казвамъ, че безъ такива инструкции отъ едно прѣдставително тѣло, азъ прѣдъ никое официално лице въ Европа не ще мога да излѣза. За тия инструкции по-добрѣ въ книгитѣ на тѣлото, въ което е г. Х. П. Г. Тилевъ¹, нищо да не се споменува, както и за моята мисия по причини, които азъ обяснихъ на г. Калчева и той напълно одобри.

По сжщитѣ причини нека се наредятъ едно или двѣ лица въ Пловдивъ, чрѣзъ които ние да се споразумѣваме, за да не влизатъ писмата ни тамъ, дѣто има опасностъ да се явятъ нѣкой день и да побъркатъ съвършено на дѣлото на депутацията. За сега и до по-нови извѣстия азъ Вамъ ще пиша.

Гешовъ.

4.

Търново, 9 мартъ 1879 год.

Ваше Високопрѣподобие,

Ще се научите отъ г. д-ра Бонева, какъ тукъ вслѣдствие на официалното съобщение (направено отъ г. Лукиянова въ името на князь Дондуковъ Корсаковъ) депутатитѣ нѣма да правятъ мемоаръ отъ камарата. Сега се готвятъ да правятъ отъ вѣнъ и дано сполучатъ, защото князътъ² ме увѣрява, че то ще спомогне на нашата депутация. Азъ го видѣхъ вчера заранъ, и по неговия съвѣтъ утрѣ тръгвамъ за Букурещъ и Виена, но не ще почна работата си, освѣнъ когато стигна въ Парижъ. Князътъ силно съвѣтва да чакамъ въ Парижъ и да не почвамъ, додѣ тукъ не свършатъ устава и пратятъ депутация. Азъ му забѣлѣжихъ обаче, че нашата работа не търпи отлагане, и той се склони да ида и, ако се забави депутацията много, да почна самъ, като се обѣща да каже на тукашнитѣ делегати (на европейскитѣ сили) да пишатъ и тѣ на своитѣ правителства, че азъ тръгвамъ, за да прося за Източна Румелия. Азъ самъ вчера посѣтихъ всичкитѣ делегати, и нѣкои отъ тѣхъ днесъ ми върнаха посѣщението, като ми пожелаха всѣкакъвъ успѣхъ.

¹ Това тѣло бѣ Централниятъ комитетъ на гимнастическитѣ дружества, който се считаше за едно тайно революционно дружество.

² Князь Дондуковъ — Корсаковъ, императорски руски комисаръ